

følgelig kunne de opgivne Driftsaldøer for de enkelte Aar benyttes til et Skon over Selskabets finansielle Status paa et givet Tidspunkt; men det gaar for det første ikke an at benytte dem, som i Mindretallets Opgørelse, saaledes at de negative Driftsresultater (Driftstab) simpelthen lades ude af Betragtning i Stedet for at bringes til Fradrag i de positive (Driftsoverskud), da et Aars Driftstab er en Geld, som maa dækkes af efterfølgende Aars Driftsoverskud. Men for det andet ere de opgivne Driftsresultater, selv om de benyttes rigtigt, i og for sig ganske utilstrækkelige til et Overslag over Selskabets regnskabsmæssige Status og finansielle Evne, da Selskabet foruden Udgifterne til selve Driften ogsaa har andre aarlige Pengendgifter, som ere henviste til Dækning af Fabrikationens Bruttoindtægts Overskud over Driftsudgiften og, naar saadan Dækning ikke kan ske, naturligvis overgaa som Forpligtelse til det følgende Aar. Angaaende Størrelsen af disse Selskabets Pengesforpligtelser udenfor Driften, nemlig aarlig 7 pCt. til Amortisation og Rente af Statslaanet, indeholde de trykte Bemærkninger tilstrækkelige Oplysninger til, at det med Vished og fuld Sikkerhed kan ses, at Selskabet i intet Aar har været i Stand til at opfylde sine forfaldne Forpligtelser og altsaa alene paa Grund heraf ikke har kunnet give sine Aktionærer selv det allerubetydeligste Udbytte, hvorfor disse hos Kolonialkassen som Garant have de fulde 5 pCt. aarlig til gode. Dette Tilgodehavende var derfor ved Udgangen af 1887 ikke, som Mindretallet ved Misforstaaelse af de givne faktiskste Oplysninger har ment: 222,000 Kr., men 690,775 Kr.

Skønt det, da Selskabet ingeninde har haft Midlerne til at fyldestgøre sine Forpligtelser som Laantager, i Virkeligheden har været uden praktisk Betydning, maa der dog her gøres opmærksom paa, at det i Mindretallets Opgørelse ganske er overset, at selv om Selskabet havde Aar efter Aar betalt de stipulerede 7 pCt. af Laanet, vilde Kolonialkassen i intet Aar have været fritaget for Udbetaling i Henhold til Garantien, medmindre Selskabet i det paagældende Aar efter Betalingen til Statskassen endnu havde et Overskud af 141,610 Kr. (10 pCt. af Aktiekapitalen), og kun kunne have faaet Dækning for mulige tidligere Garantitilskud, for saa vidt Forsjenesften var endnu større; thi Anordningen af 16de Juni 1876 § 1 a. indrømmer, at der af Aarets Nettofortjeneste, inden den anvendes til det Aktieudbytte, som Kolonialkassen om fornødent skal supplere til 5 pCt., og for Refusion for tidligere Ga-

rantitilskud ydes; forlods maa fradrages den statutmæssige Henlægning til Reservecapitalen, der er fastsat til 5 pCt. af Aktiekapitalen.

Hvad dernæst Sagens retlige Forhold angaar, er det af Mindretallet overset, at der maa gøres en bestemt Adskillelse mellem Aktieselskabet og Aktionærerne, som medfører at Aktieselskabets Forpligtelser som Laantager lige overfor Statskassen og Aktionærernes Fordringer paa Kolonialkassen som Garant for et bestemt Udbytte ikke kunne behandles som gensidig betingende hinanden. Ligesom Kolonialkassens Garanti for den til Statslaanet knyttede 7 pCt.s Annuitet er givet til Statskassen og ikke til Selskabet, saaledes er ogsaa dens Garanti for et 5 pCt.s Udbytte givet ikke til Selskabet, men til enhver Ejer af et Aktiebrev; dette følger med Nødvendighed af Forholdets egen retlige Natur og er til Overflod statureret af Højesteret i en Dom af 30te Juni 1887, hvorved St. Croix Kolonialkasse forpligtedes til at betale de garanterede 5 pCt. p. a. til en enkelt Aktionær i „St. Croix Fællesfuckerogerier“. Selv om det kunde siges — hvad det formentlig ikke kan — at Aktieselskabet havde misligholdt nogen retlig Forpligtelse lige overfor Staten med Hensyn til Fabrikens Anlæg og Drift, vilde saadant derfor lige saa vel som Selskabets Misligholdelse af sine Forpligtelser som Statens Debitor, være de uansvarlige Aktionærer uvedkommende og ikke paa nogen Maade berøre deres Ret ifølge Kolonialkassens Garanti. Kun paa et eneste Punkt er der en Forbindelse mellem Selskabets Forpligtelser overfor Staten og Aktionærernes Retigheder overfor Kolonialkassen, nemlig gennem den positive Bestemmelse i Anordningen af 16de Juni 1876 § 1 a. om, at Kolonialkassens Garanti for Aktieudbytte vedbliver, indtil Selskabets Laan fra Statskassen er likvideret.

Dette er et Hovedpunkt, som ikke kan lades ude af Betragtning, og det er af Hensyn hertil ved Siden af Hovedhensynet til Nødvendigheden af at holde Rogeriet i uafbrudt og tilfredsstillende Drift, at Regeringen forberede den Overenskomst om Gældsforholdets Likvidation, som Aktieselskabets Generalforsamling allerede for snart 6 Aar siden har godkendt, men hvis Vedtagelse af Lovgivningsmagten desto værre hidtil har ladet vente paa sig; opnaas den ikke eller kun med Vindringer, som Aktieselskabet ikke vil gaa ind paa, bliver Følgen naturligvis, at Statsadministrationen med de dertil knyttede væsentlige Ulemper maa fortsættes i ubestemmelig Tid, og at Kolonialkassens Skyld til Aktionærerne, der som be-